

„Csiszolódunk, most már mindenki látja, hogy nem akarunk rosszat...”

Hegmanné Nemes Sárával¹ Rigó Róbert beszélget

– Kancellár asszony, elég magas államigazgatási pozíciókat töltött be az elmúlt években. 2006 és 2010 között Szolnokon volt alpolgármester, majd az országos közigazgatásban a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkáráként dolgozott. Ezt követően következett a felsőoktatás, 2015 februárjától a Kecskeméti Főiskola kancellárja lett. Ez a váltás okozott-e valamiféle nehézségeket? Azért ez mégiscsak egy teljesen más terület, mint az eddigiek voltak.

– A céloom az volt minden pozíciómban, alpolgármesterként vagy államtitkárként is, hogy korrekt szakemberként vegyek részt a munkában. Végzettségem szerint közgazdász vagyok, adótanácsadó, könyvvizsgáló, tehát számviteli, pénzügyi szakember. Ez nagyon hasznos volt ahhoz, hogy egy város, vagy egy minisztériumi terület vezetését el tudjam látni, átfogó gazdasági összefüggéseket átlássak. Mivel előtte évtizedekig könyvvizsgálóként működtem, a legkülönbözőbb területeken, az állami szférától, az önkormányzatokon át, a versenyszférában a nagy multinacionális cégekig, így láttam a gazdasági élet minden szegmensét. Ez nagy előny volt alpolgármesterként is és államtitkárként is. Kezdetben csak a „public-private partnership”² (PPP) konstrukciókért feleltem, utána a teljes állami vagyongazdálkodás hozzám került. Nem volt számomra idegen a felsőoktatás világa, mert államtitkárként a felsőoktatási intézmények kezelésében lévő vagyonért való felelősség is hozzám tartozott. Gyakorlatilag minden vagyongazdálkodási döntést, együttműködést a nemzeti felsőoktatásról és a nemzeti vagyonról szóló törvény is a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz delegált. Elég szoros kapcsolatban álltam, főleg a PPP-konstrukcióval „megáldott” egyetemek, főiskolák rektoraival, gazdasági főigazgatóival. Akkor gazdasági tanácsok működtek az egyetemi szenátus és az egyetemi, főiskolai vezetés mellett, amelyek nem azért nem váltották be a hozzá fűzött reményeket, mert nem jól dol-

1 Hegmanné Nemes Sára a budapesti Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen végzett okleveles közgazdaként, majd idegenforgalmi szakközgazdászként, ezt követően adószakértőként és könyvvizsgálóként dolgozott. 2006 és 2010 között Szolnok Megyei Jogú Város alpolgármestere volt, majd 2010-től a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Vagyonpolitikáért Felelős Államtitkárságán államtitkár. 2015 februárjától a Kecskeméti Főiskola kancellári pozícióját tölti be.

2 A public-private partnership (PPP) angol kifejezés az állami közfeladatok, például felsőoktatás területén a magántőke és a közintézmény együttműködésével történő feladatellátást, új beruházást jelent.

goztak, hanem azért, mert nem volt döntési jogkörük. Véleményező, tanácsadó szerepe lett volna, de ebben a szerepében egyrészt súlytalan volt, másrészt elég sok helyen a delegáló inkább pozíciószerezésre vagy saját embereinek pozícióba ültetésére használta fel. Nem úgy, mint most a konzisztóriumok esetében, melybe helyismerettel és komoly pozícióval rendelkező, de a felsőoktatástól anyagilag független emberek kerültek, így ők tudják kívülről, illetve felülről látni az intézményeket. A Gazdasági Tanácsokban is részt vettünk, és én már akkor láttam, hogy a felsőoktatásnak az egyik nagyon nagy problémája amellet, hogy a felelős vezető, aki az állami vagyont kezeli, és azzal gazdálkodik a gazdasági, pénzügyi döntésekben alá vannak rendelve a szenátus döntésének, és ezek bizony nagyon sokszor átgondolatlanok. Ennek élő példái a PPP-konstrukciók, ahogy ebbe beleugrott több felsőoktatási intézmény is. Ebből a szempontból Kecskeméten az akkori vezetés bölcsen kimaradt ebből, a politikai nyomás ellenére is sikerült megúsznia. Azok a rektorok, akik ebből ki tudtak csusszanni, nagyon jó politikai lobbierővel rendelkeztek, mert gyakorlatilag ráerőltették mindenkire, főleg a vidéki főiskolákra ezeket a PPP-konstrukciókat. Tehát én gyakorlatilag láttam azt, hogy a felsőoktatási vagyongazdálkodás hogy működik, igyekeztem segíteni mindenkinek abban, hogy az intézmény megfelelően működjön. Amikor felmerült az a gondolat, hogy ide jöjjenek a Kecskeméti Főiskolára kancellárnak, akkor egyrészt láttam benne a lehetőséget, hogy milyen módon lehet jó gazdasági irányítást kialakítani egy intézményben, másrészt láttam, hogy milyen fejlődési lehetőség és megújulás előtt áll a Kecskeméti Főiskola, tehát szívesen vállaltam ezt a feladatot. Annak, hogy a kancellárok nem a rektor és a szenátus alá vannak rendelve, sok előnye van. Az elmúlt egy év után mondhatom, hogy konfliktusok nélkül nem megy a vezetés. Elég sok vita és meg nem értés előzi meg, ha végre valamit elfogadnak, tudomásul vesznek a kancellár előterjesztésére, holott a kancellár nem önhatalmúlag mond dolgokat, hanem egyrészt a jogszabályok írják elő, hogy mit kell végrehajtania, végigvinnie egy intézménynél, másrészt a fenntartó elvárásainak is meg kell felelnie. Alapvetően azt tapasztaltam, hogy a legtöbb helyen a rektor a szenátus fogja. Sok esetben a szenátusban nem racionális döntések, konszenzusos döntések születnek, hanem abba az irányba megy el a rektor is, amivel a saját pozícióját meg tudja erősíteni. Ebből a szempontból a rektornak előnyös, hogy van egy „pofozógép” a kancellár személyében, aki bevállalja azokat a nehéz döntéseket, amit meg kell tenni, és egy intézmény esetében végre kell hajtani. A Kecskeméti Főiskola esetében, mivel nem volt PPP-konstrukciója, és egyébként is takarékos gazdálkodást folytatott, komoly költségvetési, pénzügyi problémák nem voltak. Itt egy más típusú probléma volt, amit az egy év során tapasztaltam, hogy mivel volt pénz, vagy legalábbis bizonyos keretek között volt pénz, és a GAMF Kar húzta az egész rendszert maga után, majd beindultak az uniós pályázatok, a duális képzési rendszer, és jött egy vérfrissítés, gyakorlatilag az egész rendszer nem egy tervezett, szabályozott mederben folyt, sokan önjáróan cselekedtek. A maga keretei között többen gyakorlatilag szabadon költötték a pénzt. Az előző évben, amikor még nem tudtuk a tételes, egyes munkákra, témákra, karokra, tanszékekre lebontott költségvetést készíteni, az látszott, hogy elég nehezen fogadták el az egyes oktatók, illetve

gazdálkodással érintett témavezetők, bér munkával megbízottak, hogy bizonyos szabályoknak meg kell felelni. Ezek a szabályok nem azért vannak, mert a kancellár kitalálta, hanem azért, mert ha a kancellár aláírja, akkor őt fogják felelősségre vonni. Miután minden pénzügyi ellenjegyzés a kancellárhoz van delegálva, minden kötelezettségvállalás és felelősség is a kancellárhoz van rendelve, ezért van az, hogy a kancellár egy utálatos pénzügyminiszter szerepében van időnként, és gyakorlatilag nem tehet meg olyan dolgokat, amiket korábban rugalmasabban vagy nagyvonalúságból esetleg megengedett magának egy gazdasági főigazgató.

Az elmúlt egy évben, amit mi végig tudtunk vinni az, hogy az új szervezeti felépítéshez igazodóan az összes szabályzatot, az összes különböző utasítást átnéztük, rendbetettük, ami száraznak és unalmasnak tűnik, de ha idézem Kovács Lóránt dékánt, hogy 1200 oldal új, kvázi új, átdolgozott szabályzatot adtunk ki, azért látszik, hogy ez nagy munka volt. Ez nem azért kellett, mert agyon akartuk szabályozni a főiskolát, hanem azért kellett, mert sok esetben gyakorlatilag a 2003-as jogszabályok szerint működött az intézmény, és bizony-bizony, menet közben nagyon sok olyan jogszabály és korlát jött be a rendszerbe, amiről nem tudtak, vagy nem akartak tudni az egyes oktatók. Nekünk ezt végig kellett vinni a rendszeren. Tehát az nem működik, hogy korlátlanul költjük a pénzt, közben közbeszerzési törvény van, a közbeszerzésnek, a beszerzésnek szabályai vannak, a vagyongazdálkodásnak szabályai vannak, de még az sem mindegy, hogy hogy leltározunk vagy selejtezzük bármit. Itt közvagyon, állami vagyon van, és ezt mindenkinek tudomásul kell vennie, hogy az egy felelős gazdálkodást jelent. A költségvetés zárása a tavalyi évben nagyon jó volt, ami köszönhető jórészt a pályázatoknak is. Csak a tavalyi évben hozzávetőleg 1,2 milliárd forint pályázati pénz jött a főiskolára, aminek eredményeként jobban meg tudtuk fizetni a tavalyi évben a munkatársainkat, az oktatókat, kutatókat és a nem oktatókat egyaránt. A pályázatoknak köszönhetően szerencsére sok mindenre jutott pénz, amire az elmúlt időszakban nem. Felújításokra, karbantartásokra, évtizedes elmaradásokra, kollégiumfestésre jutott forrás, ami annak köszönhető, hogy volt megtakarítás a pályázatokból, és így tudtunk rá költeni, de természetesen nagyon komoly oktatási infrastruktúra-fejlesztés is történt, ez elsősorban oktatási, informatikai és laboreszköz-beszerzéseket jelent.

– Ebben az évben nem igazán várhatóak pályázati források, így mennyire tartható egyensúlyban a költségvetés?

– Tekintettel arra, hogy a rendszer egy takarékos gazdálkodásra van beállva, ezért úgy gondolom, hogy a likviditásunk és a költségvetési egyensúlyunk nem kerül veszélybe. Az biztos, nagyon kellenek ahhoz a pályázatok, hogy az oktatás minősége, továbbfejlesztése meg tudjon történni, és meg tudjuk fizetni az oktatóinkat. Az nem titok, hogy maga a felsőoktatási törvény által előírt és a közalkalmazotti illetmény szerinti besorolás nem versenyképes fizetés, főleg az olyan területeken, amivel a versenyszférában is el lehet helyezkedni, sokkal komolyabb fizetésért. Mi már látjuk az alagút végét, mert a GINOP pályázati kiírások most már folyamatosan kijönnek. Az gond, hogy a kiírások csúszásban vannak, ebben a fél évben már semmi nem fog realizálódni pénzügyileg, akkor sem, ha nyerünk.

A pályázatok beadásához közbeiktattak még egy szűrőt, a szakpolitikai véleményezést, ami még jobban befékezi azt, hogy a pályázatok gyorsított ütemben haladjanak. Abban bízunk, hogy a későbbiekben ez gyorsabb lesz. Ez plusz egy kör a pályázatok értékelése során, ha a bírálók elutasítják, akkor a pályázatot be sem tudjuk adni. Tehát ebben az évben a költségvetés egyensúlyban van. Jelenleg sikerült egy széles körű konszenzusos döntés alapján létrehozni az úgynevezett kari allokációt, ami azt jelenti, hogy decentralizált gazdálkodást folytatunk a főiskolán. Az allokációs elvek alapján minden kar önálló gazdálkodást tud folytatni, és transzparens módon látszik az, hogy kinek mennyibe kerül az oktatás, a munka kari szinten. Ebből majd az is látszik, hogy mely kart kell pénzügyileg is kiegészíteni. Egy évre terveztük, de miután július 1-jével integrálódunk a Szolnoki Főiskolával, ez azt jelenti, hogy június 30-ával csinálunk egy költségvetési zárást, megszüntetjük az intézményt, vagyonleltárt és beszámolót készítünk, és kvázi a két intézmény vagyonát összetolva egy új, féléves költségvetést tervezünk a Pallasz Athéné Alkalmazott Tudományok Egyetemének.

– *Az új egyetem költségvetése a két intézmény féléves költségvetéséből adódik össze?*

– Igen, a féléves költségvetésekből, ez nem maradvány vagy bázisulvet jelent, hanem teljes újratervezést. Látjuk, hogy a négy karral működő egyetem gyakorlatilag két telephelyen fog működni, és a két telephelynek mennyi a költségvetése, valóban így ezek a kiadási helyek összeadódnak. Annyiban azért más, hogy a képzések is változnak egy kicsit, bővülnek, illetve a hallgatók elosztása is más lesz. Most tehát nullabázisú költségvetést kell gyakorlatilag terveznünk. Alapvetően mi most úgy gondoljuk, hogy PPP nélkül fogunk, akarunk és tervezünk már erre az évre is. Az már látszik, hogy nagyon jók az első helyes jelentkezési számaink. Az új Gazdálkodástudományi Kar iránt is nagy az érdeklődés, 97 első helyes jelentkezőnk van. Mi arra készülünk, és a Pallasz Athéné Domus Mentis Alapítvány jóvoltából van is rá ígéretünk, hogy akár mindet fel tudjuk venni.

– *A 60 fős keret helyett több hallgatót is?*

– Igen, ha a fenntartó jóváhagyja, finanszírozási akadálya nem lesz. A szolnoki karon is hasonlóan jók a jelentkezési adatok, ott is 5%-os növekedés van a jelentkezők számában az előző évekhez képest. Meglátjuk, hogy műszaki menedzser szak is indulni tud-e Szolnokon. Itt Kecskeméten is nagyon jól szerepelt a műszaki menedzser szak a jelentkezések szintjén, ugyanez a csapat a szolnoki telephelyen is oktatni tud. A GAMF Kar hozta a szokásos formáját, sőt a gazdálkodás és menedzsment szaknak köszönhetően jelentősen emelkedett a jelentkezők száma, a Tanítóképző Kar megint nagyon jól teljesített, úgy tűnik, hogy stabil az érdeklődés a pedagógusképzés iránt, leginkább problémás terület továbbra is a Kertészeti Kar. Ott tovább kell gondolnunk, hogy milyen módon tudjuk a hallgatói létszámot növelni. Ha létrejön az új Gazdálkodási Kar, a szolnoki oktatókkal megerősítve, én úgy gondolom, hogy fejlődőképes lesz, és nagyon jól be fog indulni. Szolnokon az idegen nyelvű képzésekre most nem jelentkeztek, a terveink szerint az első körben külföldi fizetős hallgatókkal szeretnénk ezeket a szakokat elindítani, ami kicsit javítana a szolnoki kar költségvetési helyzetén is.

– *Összegezve az eddigieket: az elmúlt egyéves munka egyik legfontosabb eredménye, hogy a folyamatokat sikerült leírni és a jogszabályokkal összehangolni, amelyek helyelközzel megvoltak, de nem feltétlenül rendben és tökéletesen, illetve mindenre kiterjedően. Másik fontos eredmény pedig az, hogy az intézmény költségvetését sikerült egyensúlyban tartani, sőt, a pályázatoknak köszönhetően még eredményesen is zárni a 2015-ös évet.*

– *Így van, emellett, ahogy mondtam, kialakítottuk és elindítottuk a decentralizált kari gazdálkodás szakmai, informatikai, pénzügyi háttérét, ami elég komoly számviteli, pénzügyi nyilvántartási rendszert jelent. Úgy gondolom, hogy ezzel transzparens lett a gazdálkodásunk, tehát egyre jobban látja mindenki, hogy mely költségvetési tételek, kiadási típusok mit jelentenek. Azt hiszem, hogy a karok ennek köszönhetően felelősebben gazdálkodnak, és remélem, a bizalom is növekedni fog a nem oktatói munkakörben dolgozók irányába. Elindultunk egy olyan típusú vagyongazdálkodás felé, amely szintén a jövőt alapozza meg. Arra gondolok, hogy kapunk egy új campust, de a meglévő épületeinket is rendben kell tartani, fejleszteni kell. A Homokbánya is egy ígéretes terület, ahol az önkormányzattal együtt egy nagyon komoly fejlesztési programot indítunk el.*

– *Térjünk is át a működtetés, infrastruktúra témájára. A Kecskeméti Főiskola elég sok telephelyen működik, a három kar külön-külön, a kollégium és a Tudósház a Homokbányán, a tangazdaság Kiszfáiban, a gyakorlóiskola és -óvoda, hogy csak a legfontosabbakat említsük, illetve a Szolnoki Főiskola is elég jelentős ingatlanállománnyal rendelkezik. Az új intézmény hogyan fogja ezt átstrukturálni, alakítani? Lesznek-e változások, valamelyik telephely átalakul, megszűnik, esetleg bővül?*

– *A Pallasz Athéné Egyetem központja az Izsáki út 10. szám alatt marad, illetve az Izsáki út túloldalán egy új campussal bővül, így itt létrejön az egyetemi városrész, hiszen a mi és a város tervei is arra irányulnak, hogy egyetemi városrészt alakítsunk ki. Két nagy oktatási telephelyünk lesz még Kecskeméten. A Tanítóképző Kar épülete egy patinás épület, a város központjához közel, a busz- és vasútállomás mellett, nagyon jó helyen van, tehát nem szabad hozzányúlni, itt marad a Pedagógiai Kar. Energetikai pályázati forrásokból felújításokat kell majd végrehajtani az épületen. A Kertészeti Kart lassan kiszorítja a növekvő létszámú Petőfi Sándor Gyakorló Általános Iskola, ahol három osztállyal indul az első évfolyam. A jogszabályok kimondják, hogy felsőoktatási gyakorló intézmény az lehet, ahol évfolyamonként legalább három osztály van, tehát felmenő rendszerben az a tervünk, hogy elérjük ezt a célt, azaz minden évfolyamon három osztály legyen. Már a második éve azt tapasztaljuk, hogy jelentős a túljelentkezés, az érdeklődés az iskola iránt. Az idén már megengedte a fenntartó, hogy harmadik első osztályt is indítsunk. A Mercedes-Benz Gyár Kosárlabda Akadémiával együttműködési megállapodást kötöttünk, és rendkívül ígéretesnek tűnik az, hogy egy sport tagozatos első osztályt tudunk indítani, melyhez a Tanítóképző Kar is újra fogja indítani a testnevelés műveltségterületi képzést. Az általános iskola ki fogja szorítani a csökkenő létszámú Kertészeti Kart abból az épületből, amit terveink szerint ide a GAMF Kar főépületébe tudunk majd elhelyezni, amikor szemben megépül az új campus, és azt is birtokba tudjuk venni. A Kertészeti Karon nyáron felújítjuk a mosdókat, a tornatermi öltözőket már rendbe tettük, most nyáron a*

tornatermet is rendbe tesszük, hogy a sportosztályoknak legyen megfelelő helye. A Kertészeti Karhoz tartozik több mint 270 hektár föld, erdő, gyümölcsös a tangazdaság területén. Ezt továbbra is szeretnénk megtartani, megőrizni. Komoly kutatás-fejlesztési pályázatokkal, az ökológiai gazdálkodás irányába, és különböző K+F projekteket megcélözva a tangazdaságot szeretnénk mintagazdasággá fejleszteni. Ehhez komoly és motivált szakemberekre lesz szükség. A Ceglédi út 2. szám alatti ingatlan jelenleg két blokkból áll, az egyik a botanikus kert, amit megtartunk, mert jelentős támogatást kapunk hozzá, mivel ez állami vagyon, a dolgunk gyakorlatilag az üzemeltetése és fenntartása. Érdemes lenne majd a közönség felé is egyszer megnyitni. A Ceglédi út másik felén rossz állapotú lakások vannak, ezeket szeretnénk értékesíteni. Van még néhány olyan ingatlanvagyon, amelynek az értékesítését tervezzük, például Kisfáiban a régi szolgálati lakásokat a bent lakó bérlőknek szeretnénk eladni, illetve az olyan üres telkeket, amelyeket nem használunk.

– Az Erdei Ferenc téren évek óta üresen áll a Kertészeti Kar kollégiumának épülete, az állapota romlik, holott a belváros szélén áll ez a nagy épület. Mit lehet vele majd kezdeni?

– A kollégiummal kapcsolatosan, ide szembe, az Izsáki útra épül egy 400 és egy 200 fős csodálatos új kollégium, a Homokbányán van nagyon szépen felújított, jó állapotban lévő két kollégiumi épületünk, mellettük további felújítható ingatlanjaink vannak, tehát ez egyelőre elegendő, és az iskolához sem kell kollégium. Éppen ezért a napokban beszéltem a polgármester asszonnyal, hogy vannak olyan nem használt épületeink, amelyeket telekalakítással leválasztanánk, és megpróbálnánk eladni lakóháznak, melyek a felújítást és átalakítást követően társasházjellegűt kapnának. Ha az Izsáki úton megépül az új campus, akkor a Lóvei Klára Kollégiumot is értékesíteni szeretnénk, mert 2018-tól nem fogja tudni azokat a szigorú feltételeket teljesíteni, amiket a jogszabályok előírnak a kollégiumokra vonatkozóan. Arra az épületre nagyon sokat kellene költeni, ráadásul nincs parkolója, de kiváló helyen van, például szállodának vagy apartmanháznak, így biztosan akad rá befektető.

– A Vacsai köz elején lévő belső kerttel mi a terv?

– A belső kerttel akkor tudunk valamit kezdeni, ha a Kertészeti Kart ide tudjuk hozni az Izsáki útra, és kapunk helyette másik telket, vagy a tangazdaságnál ki tudunk alakítani erre a célra egy területet. Van egy másik dédelgetett tervünk is, az, hogy a Szőlészeti és Borászati Kutató Intézet Kecskeméti Kutató Állomásának miklóstelepi kiürített, patinás épületeit és területét szeretnénk megszerezni. Már többször voltunk a terület bejárásán, és kaptunk elvi ígéretet, hogy megkaphatjuk, mert a kutatóintézet kiköltözött Katonatelepre. Miklóstelepen gyönyörű U alakú épületegyüttes van, laborokkal és hatalmas pincével. Itt található a térség legjobb, nagy kapacitású borospincéje, és mögötte van egy 32 hektáros terület, ahol ökológiai vagy biogazdálkodást is lehetne folytatni, mert ott évtizedek óta nem volt semmilyen típusú vegyszerezés. A terület állami vagyon, amire mi beadtuk az igényünket, hogy szeretnénk megkapni, a kutatóintézet részéről ennek nincs akadálya. A probléma az, hogy nem a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-hez

(MNV) tartozik, bár épületek vannak rajta, hanem a Nemzeti Földalapkezelő Szervezethez, ami lelassítja az ügyet. Jelenleg ott tartunk, hogy beadtuk az igényünket a területre, de csak akkor vennénk át, ha látjuk azt a pályázati forrást, amiből fel tudjuk újítani és üzemeltetni lehet. Ha ez megvan, akkor oda ki tud költözni a labor, ki tud költözni a belsőkert oktatási része, és az üvegházakat is oda lehetne vinni. Így a Vacsi közti kertre nem lenne szükség. Amíg nem tudunk forrást szerezni a miklóstelepi ingatlanra, és azt megcsinálni, addig nem tudunk lépni. Nagy szükség lenne motiváltságra, energiára és szellemi potenciálra, hogy ezt a Kertészeti Kar meg tudja csinálni, mert ha ennek valaki az élére állna, és összehozna két-három nagy projektet, abból rendbe lehetne szedni a területet és az infrastruktúrát, kiköltözhetne oda az egész gyakorlati oktatási rész.

Még van egy nagyobb területünk, a Homokbánya, ahová a város egy zöld városrészt tervez kialakítani a Terület- és Településfejlesztési Operatív Programból (TOP). Ez azt jelenti, hogy miután azon a területen az ingatlanok fele a mi vagyongazdálkodásunkban van, a másik fele az önkormányzaté, így az érdekeink közösek, és jól együtt is tudunk dolgozni. Vannak olyan épületek, amelyeket mi most értékesíteni szeretnénk, ezt a szenátus jóvá is hagyta, elküldtem az MNV-nek az erre vonatkozó levelet. A város ezen a területen szeretné TOP-os forrásból az infrastruktúrát, a közműveket, az utat, a zöldterület-felújítást megcsinálni, így az ott lévő, rossz állapotú lakóépületeket fel lehetne újítani, ami új életet adna ennek a területnek. Ha ott elindul az elől lévő épületek felújítása, rendezettebb lesz a környék, akkor a mi területünk is felértékelődik. A terveink szerint a területünkön felsőoktatási-ipari kutatóközpontot szeretnénk kialakítani, mert nagyon jó helyen van, közel az M5-öshöz, ipari területekhez, és az Izsáki útról is könnyen elérhető. A kollégium mögötti hátsó rész esetében folytatni lehetne az építkezést, tudnánk további kollégiumokat építeni, ha szükséges, nekünk most inkább az lenne a célunk, hogy szolgálati lakásokat, oktatói, kutatói apartmanokat, komplett családi lakásokat alakítsunk ki. A Tudósházban van néhány ilyen apartmanunk, de jóval többre lenne igény. A Tudósháznak komplett wellness központja, medencéje, szaunája, bowlingpályája, modern étterme van, amelyek most gyakorlatilag kihasználatlanok. A medencét nem töltöttük fel vízzel két-három éve, viszont ha az a térség beindul, akkor ezt jól ki lehetne használni. Tehát ez az ingatlanvagyon arra jó lesz, hogyha egy részét értékesítjük, a másik részét a bevételből a magunk számára tudnánk fejleszteni.

– *Összefoglalva azt lehet mondani, hogy a telephelyek koncentrálnának, elsősorban az Izsáki útra, a Homokbányára és a Kaszap utcára, illetve az általános iskola jobb körülmények közé kerül az Erdei Ferenc téren. Most áttérünk a Szolnoki Főiskolára, amit ön szolnokiként jól ismer. Milyen ott az infrastrukturális háttér, és milyen PPP-épületek vannak?*

– Szolnokon a Tiszaligeti sétányon van a campus épületegyüttese, ami gyakorlatilag két épületből áll. A nagyépület PPP-konstrukcióban épült, és minden évben több száz millió forinttal terheli a főiskola költségvetését hosszú távon, van egy másik, B épület, amely most a TIOP-pályázatból lett felújítva, az is jó állapotban van. A héten voltunk bejárásán, mindent megnéztünk, a campus a Tiszához közel, nagyon szép, hangulatos környezetben van. A TIOP-pályázatból

felújított épület utca felőli nagyobb részét szépen felújították, tantermeket, nyelvi, informatikai és különböző műszaki laborokat alakítottak ki. A hátsó része nem lett felújítva, ott viszont erkélyes kollégiumi szobák vannak, és van egy udvari épület, ami szintén nagyon jó állapotú, egy apartmanház. Mindez gyönyörű zöldövezeti környezetben, a Tiszaligetben van. A B épület volt a pártház korábban, itt még alagutat is találtak alatta, önmagában egy külön kis szociográfia, ahogy megépítették azt a pártházat. A campus főépülete PPP-konstrukcióban épült. A főiskolának a Tiszaligetben van egy tanszállodája, a Touring Hotel, ami háromcsillagos besorolású, nagyon jó, megkímélt állapotban van. Szerintem az különösen előnyös, hogy a Tiszaligeten komoly fejlesztések voltak, így jó a szálloda kihasználtsága. A gyaloghíd másik oldalán, a Tisza város felőli oldalán van a kollégium, ami egy volt munkásszállásból kialakított tízemeletes épület, ami szintén PPP-konstrukcióból lett felújítva. Ez a két épület nagyon komoly terhet jelent a főiskola számára.

– Milyen kapacitáskihasználtsággal működnek ezek az épületek?

– A főépület kihasználtsága a legjobb, de a csökkenő hallgatói létszám mellett ez sem jó. A kollégiumra vonatkozóan most kaptuk meg az adatokat, ott 70%-os kihasználtság van úgy, hogy egyházi középiskola indult a városban, a Tiszaparti Római Katolikus Gimnázium, és két emeleten már a középiskolások vannak, és egy vagy két emelet bérbé lett adva. Ha a kihasználtságát nézem, az viszonylag jó, de a hallgatói kihasználtsága szerintem 50% alatt van. A bejárás során azt állapítottuk meg, hogy rendkívül jó, megkímélt állapotban vannak az épületek, ami jórészt annak köszönhető, hogy kevesen vannak, és a jó gazda gondosságával vigyáztak az értékeikre. Ezeket az épületeket kellene megtölteni minőségi oktatással és hallgatókkal.

– Szolnokon tradíciója van a turizmus-vendéglátás és a pénzügy és számvitel szaknak, ezek mellett nagyobb érdeklődés van a kereskedelem és marketing szakra. Ezekre van ma is a legnagyobb érdeklődés?

– Igen, így van. Hasonló a jelentkezési szám, mint eddig volt, és ez azért jó, mert a képzések jórészt költségtérítések. Kecskemétnek mindig volt, egy elszívó hatása Szolnokról, most már ott is van gazdálkodás és menedzsment szak, és az látszik, hogy nem Szolnokról vette el a hallgatókat Kecskemét. Szolnokon megvannak az angol nyelvű képzés indításának engedélyei, például a turizmus-vendéglátás és a nemzetközi gazdálkodás szakokra, és ha most még nincs is rá hallgató, jelentkező, de szeretnénk majd külföldi hallgatókkal feltölteni. Sőt van egy kidolgozott program, hogyha külföldi hallgatókat tudunk vonzani az angol nyelvű képzésre, akkor előtte nyáron lenne nekik egy két hónapos felkészítő nyelvtanfolyam Szolnokon. Ezeket túl két üdülőt tartanánk meg, a Kecskeméti Főiskola részéről Mátraszentlászlót, a szolnokiak részéről a Balatonszárszón lévő, megkímélt állapotú, és jól kihasznált üdülőt.

– Ön államtitkárként a PPP-konstrukciókkal is foglalkozott, első körben a sportlétesítményeket sikerült rendezni. A felsőoktatási intézmények esetében nagyobb összegről

van szó, az elhúzódott. Hallottunk már több határidőt, az elmúlt év vége felé is, hogy a Szolnoki Főiskola PPP-jét a kormány kiváltja, és ezzel lezárul ez a szerencsétlen történet. Ráadásul itt a szenátus is kikötötte, hogy csak azzal a feltétellel támogatja az integrációt, hogyha ez megtörténik. Van-e erre vonatkozóan valamiféle kézzelfogható eredmény, hol tart most ez a folyamat?

– A PPP-beruházások egyértelműen a Gyurcsány-kormányhoz kötődnek, akkor erőltették rá a felsőoktatásra ezeket. Ennek a kormány számára nagy előnye volt, hogy az államadósságot nem növelte, mert a PPP-konstrukciókban a vállalkozó vette fel a devizaalapú hitelt, amiből megépítette az épületeket, és egy hosszú távú üzemeltetési szerződéssel bérbe adta az intézménynek. Tehát ez volt az alaplogika, és ezzel gyorsan szalagot lehetett átvágni, és a költségvetést csak az éves díj terhelte. Hosszú távon a felsőoktatásban az volt a külön probléma, hogy országosan torz, és nem a demográfiai folyamatokhoz igazodó beruházások születtek. A Budapest- és tudományegyetem-központú felsőoktatást nem vették figyelembe, és olyan helyeken építettek PPP-épületeket, ahol erősen csökkent a hallgatói jelentkezés és létszám, ez történt Szolnokon, Baján, Dunaújvárosban, Nyíregyházán, és ráadásul az épületeket jelentősen túltervezték. Gyakorlatilag ezek az intézmények, főleg a főiskolák, nem tudták fizetni a PPP-konstrukciókat, és a vállalkozó is beszorult a projektbe, mert ő meg felvette 150 forintos svájci frankkal a hitelét, amiből megépítette az épületet, de gyakorlatilag ő sem tudta fizetni a törlesztést. Olyan főiskolák esetében, ahol a vállalkozónak devizaalapú hiteléhez volt kötve a törlesztése, ott a főiskola vitte el a balhét, hiszen ő elkezdte lekövetni az árfolyamváltozást, ami annyit jelentett, hogy hiába fizette már évek óta a PPP-részleteket, nem fogyott a tőketartozás. Összességében az volt a probléma, hogy a hallgatói létszám drasztikusan visszaesett, amiből finanszírozni lehetett volna a főiskolán ezt a konstrukciót, illetve az árfolyamkockázatot a vállalkozó és a főiskola fizette volna, de nem tudták ezt kitermelni. Szolnok folyamatosan a szakadék szélén táncolt, mindig úgy kellett kisegíteni az év végén, az utolsó pillanatban pluszforrás kellett a PPP-konstrukció támogatásához. Többször is tárgyaltunk a vállalkozóval, aki nyitott volt arra, hogy ezeket a PPP-konstrukciókat kiváltsuk, de összességében minden felsőoktatási PPP kiváltása 60 milliárd forintot jelentett volna a költségvetésnek, amit egy összegben az elmúlt öt évben nem tudott vállalni a kormány. Az a probléma, hogy azt is meg kell nézni az államnak, hogyha egy PPP-konstrukciót kivált, mennyiért váltja ki, tehát mi az, ami megéri neki, mert van az összegben egy jelentős üzemeltetési költség is.

– Az épületeket a vállalkozó üzemelteti tovább? Tehát az éves törlesztésben benne van az üzemeltetési költség is?

– Igen, így van. A bérleti díj úgy épül fel, hogy van egy tőkerész, azaz mennyi a beruházás értéke, és mennyit kell fizetni a banknak, és persze a haszon. Emellett van egy üzemeltetési hányad, őrzésvédelmi, takarítási költség. A logika nem lett volna rossz, mert ebben az esetben szolgáltat valamit a beruházó, és van egy jó, nagyon komoly monitoringrendszer, amivel levonási hányadot érvényesíthet a főiskola, hogyha nem a szerződés szerint teljesít. Az látszik, hogy a

PPP-konstrukció épületei jobban megkíméltek, mert a vállalkozót csak el tudják számoltatni, és saját magán mindenki spórol, ha saját maga üzemeltet. Amikor a PPP-t kiváltjuk, azt kell megnézni, hogy a teljes futamidő alatt mennyit fizetnénk, és logikusan, hogyha én most kiváltom, akkor kevesebbet szeretnék fizetni. A felsőoktatásban az egyik megoldás, hogy a bankkal le kell ülni tárgyalni a banki követelésekről, és azt ki kell váltani. A másik, hogy az állam átvállalja a tőketartozást, de akkor az bekerül az államadósságba, és ennek pont az volt a lényege, hogy ez jelenleg nincs benne az államadósságban. Itt az adósság a vállalkozó adóssága, nem az államé. A harmadik az, hogy kifizeti a költségvetés ezt az összeget és kiváltja a vállalkozó hitelét, tehát kifizetjük az egészet. Itt azt látni kell, hogy ehhez pótlólagos költségvetési forrás szükséges, így ezzel a hiányt és az államadósságot is növeljük. Szolnok esetében az lehet a megoldás, amin most dolgozunk, hogy az új egyetem költségvetésében ne legyen PPP-adósság, maximum a szolgáltatási díj maradjon az üzemeltetésért, és valamilyen módon vagy váltsa ki az állam, vagy vállalja át, vagy tárgyaljon a bankokkal arról, hogy milyen módon lehetne ezt megszüntetni.

– *Az egyetemre válásig, vagyis július 1-jéig várható, hogy lezárul ez az ügy?*

– Igen, most írtunk levelet, nem azt mondom, hogy a levéltől várok valamit, csak mindenképpen el szeretnénk érni az Emberi Erőforrások Minisztériumánál, hogy június 30-ig történjen valami.

– *Mekkora összegről van körülbelül szó Szolnok esetében?*

– Olyan 1,2–1,5 milliárd körüli összegről, amit az árfolyamváltozás és a tárgyalások bizonytalan kimenetele miatt nem lehet pontosan megmondani. Ez tipikusan olyan, mint a lakossági devizahitelek, hogy hiába fizetünk, nem csökken a tőkerész. A vállalkozó nagyon sokszor szeretett volna már kiszállni belőle, be is perelte az államot, a mögöttes felelősség miatt, de nem sikerült megoldani. A felszámolás sem lett volna rossz, erre is van példa, mert azalatt is üzemel az intézmény, és utána a felszámolás során jobban lehet egyezkedni.

– *Ez az új egyetem majd, mondjuk öt év múlva, hogy fog kinézni?*

– Ha a látványában és technológiájában nézzük, akkor szerintem gyönyörű lesz. Az Izsáki úton 21. századi körülmények lesznek, talán egy kicsit futurisztikus is nekünk ez az épületegyüttes, de nagyon szép lesz és modern. Gyaloghíd köti össze a GAMF kari épülettel, amely szintén modern, és szép képet fog mutatni. A beltartalom is nagyon korszerű műszaki és infrastrukturális technológiát fog jelenteni, hiszen egy „smart” egyetem néven futó projektet indítottunk el, ami azt jelenti, hogy a világviszonylatban is oktatási csúcstechnikákat, az informatikai forradalom minden vívmányát felhasználjuk. Készült egy komoly tanulmány is arra vonatkozóan, hogy az ilyen modern egyetemeknél milyen típusú oktatási technikák vannak. Ez egy komplex anyag, mert a mai fiatalok már nem szeretnek a nagyelődöbe beülni, és ásítózva hallgatni előadásokat. Ehelyett lappal, okostelefon-alkalmazások felhasználásával lehet elérni a hallgatókat, így lehet őket kicsoporotosan, interaktívan oktatni. Mindezt modern környezetben szeret-

nénk biztosítani, akár kollégiumi szobában, tanteremben, nyelvi laborban, vagy a könyvtárban. Ezt az anyagot első körben már tárgyaltuk, és most ennek a továbbfejlesztésén dolgozunk. Ez egy másfajta oktatási módszert igényel az oktatóktól is, és természetesen a tartalom, a tananyag is olyan lesz, ami korszerű és versenyképes. Hiszen a célunk nem az, hogy a 41. közgazdászképzés legyen az országban, hanem az, hogy egyedülálló legyen Magyarországon. Ezt a „smart university” rendszert nemcsak az új campusra tervezzük és a Gazdálkodási Karra, hanem a fokozatosság elvét figyelembe véve az egész egyetemre. Azt hiszem, hogy ezzel biztos egyedülálló technológiai fejlesztést fogunk produkálni a minőségi oktatás irányába. Mivel az új campus 15 ezer hallgatóra van tervezve, 30 ezer hasznos négyzetméteren fog működni, az a cél, hogy egy nagyobb létszámú és nemzetközileg is versenyképes egyetem jöjjön létre. A zászlóshajónk a duális képzés rendszere, ami a pilot projektként indult, de minta lett, és ezt nagyon sok területen tovább tudjuk vinni, hiszen a közgazdasági képzés alapvetően adja magát, hogy duális képzésben csináljuk, és az agrárterület is. Azt hiszem, hogy Kodály városában a Kodály Intézet fejlődésével együtt a Pedagógiai Kar is fejlődni fog, fejlődni kell. Azért ez még mindig egy olyan brand, amit szerintem nem használunk ki jól. Azt hiszem, hogy ezekkel nemcsak itt a térség, de Magyarország egyik legjobb egyetemét kellene megcsinálnunk, csak ez lehet a célunk. Mindehhez leginkább elhivatott oktatók kellene, olyan típusú személyiségek, akik ezt tudják alkalmazni, és akarják is. Ez a típusú oktatási forma komoly felkészülést és előkészítést igényel, itt rengeteg otthoni munka van. Nem csak az, hogy kimegyek a táblához és ledarálom az anyagot, mert arra már nem fogékony a fiatal, és nem fogja megmozgatni, motiválni.

– Szolnokon most létrejön a gazdasági kar, és akkor 2017-től vagy 18-tól itt is lesz egy gazdasági kar. Ez összeolvad, vagy hogy fog kinézni?

– Elvileg összeolvad, és itt lesz a központja, azzal együtt, hogy Szolnokon is lesz oktatás, és reményeink szerint ott nemcsak a Gazdálkodási Kar lesznek képzései, hanem az összes többi kar is. Az agrárképzésben és a Pedagógiai Karban is óriási lehetőségek vannak, például a pedagógus-továbbképzésekben. A tömegközlekedés nem igazán jó a két város között és az utak sem, ezek fejlesztése most elindul. A lényeg az, hogy Szolnokon lennének olyan képzések, amiket innen át tudnánk vinni, az oktatók mozgatója komoly kihívás lesz. Valószínű, hogy vennünk kell egy vagy két kisebb buszt, tehát a szakok indulhatnának mindkét telephelyen is, ha van rá igény. Szolnokon vannak olyan elképzelések, hogy a társadalomtudományi és szociális képzési területet szerelnék megerősíteni.

– Ha Békéscsaba irányába a négysávos M44-es út megépülne, akkor sokkal gyorsabb, egyszerűbb lenne a közlekedés. Ebben a ciklusban erre van is lehetőség, ha jól tudom.

– Ebben a ciklusban megépül az út. Látszik a felvételi jelentkezéseken, hogy nem egymástól vettük el a hallgatót, nőtt a jelentkező hallgatói létszám, nem ijedtek el a hallgatók az integráció miatt, sőt, inkább az egyetem név vonzó számukra.

– *Hosszabb távon milyen jövőképet lát az új egyetem előtt?*

– Egy erős és versenyképes, egyre több nemzetközi hallgatót vonzó intézményt, a duális képzést a legtöbb képzési területre ki kell terjeszteni, és az angol nyelvű képzés is elvárás már. Szeretnénk infrastruktúrában és a képzés minőségében is felzárkózni a nagyobb egyetemekhez közeli színvonalra, de emellett gyakorlatias is maradni. Gazdálkodásában a külföldi egyetemekhez hasonlóan egy több lábon álló, több finanszírozási forrásból élő intézményt kialakítani, ami a fenntartó szempontjából lehetőség szerint csökkenő állami támogatást jelent, de mellé egyre több pályázati forrást, saját bevételt, akár alapítványi támogatást és egyéb vállalkozói források bevonását is. Ez minden felsőoktatási intézménynél elvárás. Ha több oldalról biztosítjuk a finanszírozást, akkor biztosabb lábakon állunk, és kevésbé rendít meg például egy nemzetközi pénzügyi krízis.

– *Már korábban fölmerült a Kecskemét–Szolnok gazdasági tengely gondolata, amihez a félúton lévő Tiszakécske is csatlakozna, és egy szorosabb együttműködést alakítanának ki ezek a városok, ami már kétszázezer fő körüli népességszámot jelent az agglomeráció nélkül. Ebben az együttműködésben milyen szerepe lehet az új egyetemnek?*

– Az alföldi régió ötlete már korábban felmerült mint elképzelés, elsősorban gazdasági területen. Kecskemét és Szolnok ebben már jó pár éve együtt gondolkodik. Mindkét városnak erős ipari parkja van, és Kecskemét hihetetlen fejlődésnek indult a Mercedes gyárépítésnek köszönhetően, de Szolnok ipari parkjában is vannak jelentős autóipari beszállítók. Ha azt mondjuk, hogy a Dunától keletre az autógyártás fellegvára Kecskemét, a vasúti közlekedés fellegvára Szolnok, már csak a hagyományainál fogva is. A miniszterelnök, mikor legutóbb Kecskeméten járt, ő maga mondta, hogy Dunaújváros–Kecskemét–Szolnok tengely van kialakulóban, ennek a térségnek az ipari, gazdasági együttműködését és fejlődését egyben kell kezelni és fejleszteni. Ennek elengedhetetlen feltétele az infrastruktúra, tehát az, hogy megfelelő és elérhető közelségben legyenek a munkahelyek, és együtt tudjanak működni a különböző ipari beszállítók. A gazdaságfejlesztés mellett fontos a képzés, annak is a legmagasabb szintje, a felsőoktatás, és itt jövőnk mi a képbe, hogy az ipari nagyvállalatoknak, amikbe a KKV-kat is bele kell érteni, az igényeit felismerve, a kecskeméti, szolnoki telephellyel rendelkező egyetem tudjon megfelelő képzéseket indítani és szakembereket biztosítani. Én sokat járok kocsival a két város között, és minden reggel ugyanazzal a csapattal találkozom, tehát gondolom, hogy a vezető szakemberek, mérnökök, igazgatók egy része átjár Szolnokra az ipari parkba vagy a városba dolgozni, és vannak szolnokiak, akik Kecskemétre járnak dolgozni. Tehát ez a típusú együttműködés már megvan, úgy gondolom, hogy önmagában Kecskemét egy járműipari központ, de ha Szolnokkal együtt tekintünk a térségre, akkor egy még komolyabb gazdasági térséget és még nagyobb munkaerőpiacot látunk. Kecskeméten gyakorlatilag, én úgy látom, hogy nincs is munkanélküliség, a képzett munkaerőre nagyon nagy igény van Kecskeméten, és egyre inkább Szolnokon is.

– Végül néhány személyes jellegű kérdésem lenne. Szolnokról ját át naponta dolgozni Kecskemétre, előtte évekig Budapestre járt. Az, hogy ilyen távol van az otthona és a munkahelye, mennyire okoz nehézséget, problémát?

– Megszoktam, hogy naponta utazok. Szeretem a vonatot is, nekem nem okoz problémát, hogy vonattal járjak át, Budapestre is sokat jártam vonattal, és útközben az ember tud olvasni és dolgozni, tehát nem zavar. A legrövidebb út most 50 perc, hogyha kocsival jövök, vonattal is ugyanennyi.

– Három gyermek nevelésével hogy lehetett összeegyeztetni a budapesti, és most a kecskeméti munkát, ráadásul ilyen felelős pozícióban?

– A háromból már két gyermek szerencsére – vagyis nem szerencsére, inkább sajnos – de már kirepült, nem laknak otthon. A nagyobb lányom Szegeden, az egyetemen dolgozik, most készül férjhez menni. Tanul még az egyetemen, és mellette boncmester a Szegedi Egyetemen, az Anatómiai Intézetben. A kisebbik a Budapesti Gazdasági Főiskolára járt, most Sydney-ben, mester szakon, turizmus-vendéglátást tanul. Amíg ők otthon voltak, addig is kellett hozzájuk családi segítség, amit főleg a férjem biztosított, aki velem ellentétben nyugodt, otthonülő, sportos típus. Ő viszi ezeket a dolgokat, kivéve a háztartást, azt azért nekem kell megszerveznem. A kisfiam általános iskolás, ő igényli a mindennapos anyai gondoskodást. Úgy gondolom, hogy mindez jó szervezés és lendület kérdése, mert bármilyen meglepő, amikor államtitkár voltam, ahhoz képest az itteni munka annak a töredéke. Most is reggeltől estig itt vagyok, de mennyiségben, feladatban, felelősségben ez a töredéke. Ez nem panasz, de ott rengeteget kellett dolgozni, ott tényleg hazavitte az ember a munkát. Az a jó ebben az elektronikus világban, hogy nagyon sok mindent el tud intézni az ember bárhol. A tárgyalások azok, amiket meg kell oldani a helyszínen, egyébként az irányítás, a szervezés, a gazdálkodás, meg a különböző papírok rendezése az már jórészt elektronikusan megy. Ha itt benn vagyok, akkor is a gép előtt ülök az időm háromnegyed részében, és ugyanezt csináltam államtitkárként is, a kocsiban ültem sokat, mert ott sok a protokoll és a rendezvények, amikor az ország egyik végéből a másikba mentem, nem is tudtam volna máshogy megoldani. Vittem a laptopot, és egész úton ütöttem a gépet, utána meg lehozták a kocsiba az aláírnivalót és az olvasnivalót, a postát, és akkor hazafelé úton azt intéztem.

Nagy híve vagyok a szervezeti kultúra fejlesztésének. Nem az öncélú csapatépítő bulitúráknak, hanem annak, ha bizonyos területekre fókuszálunk, például az időgazdálkodásra, a tárgyalástechnikára, a stresszkezelésre. Az embereimet is vittem, viszem az ilyen típusú programokra. Ebben az a jó, hogy megismerjük, támogatjuk egymást, mert támogató szervezet nélkül nem megy semmi, itt is ki tudjuk adni egymásnak a feladatot és segíteni tudjuk egymást. Tehát az a jó vezető, aki ha elmegy is, de megy tovább a rendszer. Tehát nem arról van szó, hogy én akarok mindent magam alá gyúrni, mint a hörcsög, hanem mindenkinek legyen meg a feladata, felelőssége, beszámoltatjuk és segítjük, ha valamiben megakadt. Itt is be vannak osztva a feladatok, és mindenki csak akkor jön, ha problémája van, kérdése van.

– A kancellári feladatkörnek az lehet a nehézsége, hogy igen sokrétű a munka, a pénzügytől, a gazdálkodáson, az ingatlanok kezelésén át, az üzemeltetésig és oktatásig-kutatásig, itt minden van.

– Az az igazság, hogy én könyvvizsgáló voltam, tehát a számokkal nincs problémám, pontosabban a számvittel sincs problémám, és a könyvvizsgáló ellenőríz. Tehát a hibát nézi és veszi észre mindenben. Van egy jó csapatom, idehozzák az anyagot, átnézem, és kiszúrom, ha valami probléma van, általában azért sikerül kiszűrni, majd azt azonnal rendbe tudjuk tenni, tehát nincs vele gond, tudunk haladni. Ha valaki megakad, akkor segítjük. Ha itt a kollégáim bármilyen problémával jönnek, vagy ha valamit elszúrnak, akkor szólnak, és utána én tartom a hátam érte. Mára egy jó kis csapatot alkotunk, és csak csapatban lehet dolgozni, különben nem halad a munka. A mi dolgunk az, hogy szolgáltatassunk, és segítsük az akadémiai oldalt, amit eleinte kicsit nehezen éltek meg, mert úgy vélték, hogy túlterjeszkedem, ezt kifejezetten észrevettem, holott én csak a jogszabályokat és a pénzügyi kereteket igyekeztem betartani és betartatni.

– Tanulnunk kellett a főiskolán az új felállást, mert a kancellári pozíció megjelenésével a vezetés átalakult. Addig egyértelmű volt, hogy a rektor az első számú vezető, ő irányítja az egész intézményt pénzügyileg, gazdaságilag, szakmailag, és ez most teljesen átalakult a felsőoktatási törvény miatt. Ezt nem könnyen élik meg azok az emberek, akik úgy látják, hogy elvették tőlük a hatáskört, a hatalom egy részét. Meg lehetne ezt valószínűleg úgy is élni, hogy végre nem nekem kell ezzel törődnöm, és most már foglalkozhatok az oktatás, a képzés problémáival, mert több időm maradt rá. Ugyanakkor a két területnek együtt kell dolgoznia a működés biztosítása érdekében.

– Úgy gondolom, ma már mindenki látja, hogy igyekszünk segíteni. A felsőoktatásban dolgozó oktatónak az ő ügye a legfontosabb, és nem szeret várni. Ha fél év késéssel előáll egy üggyel, akkor elvárja, hogy azonnal csináljuk meg a dolgát, ami egyszer-kétszer még rendben van, de ha rendszeresen előfordul, az már bosszantja az embert. Tehát vannak ilyenek. Szerintem csiszolódunk, most már mindenki látja, hogy nem akarunk rosszat.

– Az, aki a szabályokat betartatja, általában nem lesz népszerű.

– Igen, és amennyire tudunk, rugalmasak vagyunk.

– Ha kijönnek ellenőrizni, akkor a vezetőnek, főleg a kancellárnak kell viselnie a felelősséget. Idő kellett ahhoz is, hogy a három külön főiskolából, főiskolai karból a 2000-ben létrejött Kecskeméti Főiskola mára egy többé-kevésbé közös, integrált intézmény lett.

– A jellemző még most is az volt, hogy három üzemorvos, három jegyzetellátó működött, mindenből három volt, mint három külön vármegyében. Jó, hogy most egybetolta őket valami felső papír, de ettől még nem lett közös intézmény.

– Pedig az utóbbi években nagy lépéseket tettünk ezen a területen, a karok közötti áttoktatás is egyre nagyobb mértékű lett. Annyi haszna mindig van a megszorításoknak, mint például 2012-ben, hogy akkor le kell ülni és átgondolni, hogy mit lehetne hatékonyabban,